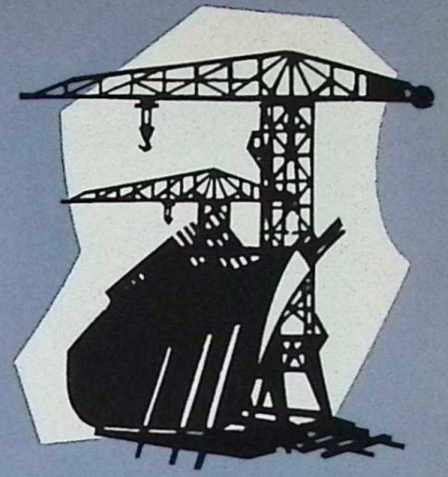

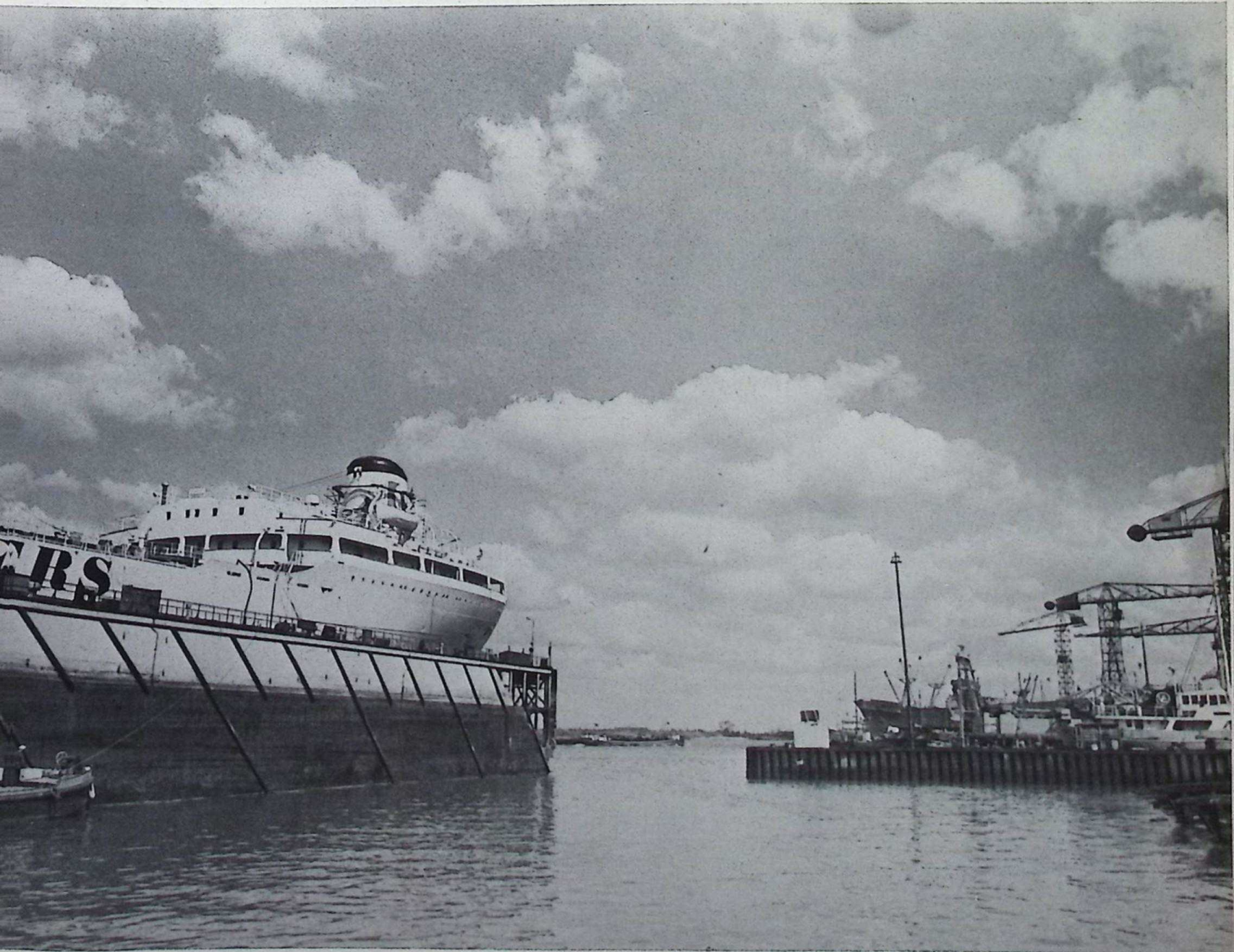
VERSCIJNT MAANDELIJKS

Boele-nieuws

PERSONEELBLAD VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V.

MEI 1969 No. 123

Boele-nieuws

Uitgave ten dienste van het personeel van

**Boele's Scheepswerven
en Machinefabriek N.V. —
Bolnes**

tel. Rotterdam 010—134862
tel. Ridderkerk 01804— 3422

REDACTIECOMMISSIE (dlf.):

L. Ardon
G. de Jong
E. H. Koch

EINDREDACTEUR:

J. G. v. Beek — telefoon toestel 290.
Datum van kopij-inlevering voor de vol-
gende uitgave: uiterlijk 31 mei

Zonder toestemming van de redactie
mogen geen artikelen, geheel of
gedeeltelijk, worden overgenomen.

De gecombineerde juni-juli uitgave van
Boele-nieuws verschijnt in de tweede helft
van juni.

BIJ DE VOORPLAAT

Opname d.d. 14 april 1969. In dok de
Noorse tanker „Stolt Falcon”.

Druk: Benedictus - N.R.C. - Rotterdam

Het huidige bedrijf van D. v. d. Wetering N.V., dat met opzet niet werd gemoderniseerd.

D. v. d. WETERING N.V.

„De vereiste opvoering van service op het gebied van scheepsreparatie, speciaal voor wat betreft havenreparaties, maakt het noodzakelijk deze werkzaamheden op een bredere basis te gaan uitvoeren”. „... hetgeen uiteindelijk heeft geleid tot het in overwegende mate deelnemen van Boele's Scheepswerven in D. v.d. Wetering N.V.”.

Dit zijn enkele zinsneden uit de circulaire, die eind maart 1969 aan ons personeel en aan het personeel van D. v.d. Wetering N.V. werd uitgereikt. En hoewel de circulaire weinig aan duidelijkheid overliet, rijst er toch direct een aantal vragen, die wij in de vorige uitgave nog niet konden beantwoorden. Eén er van, namelijk „wie en wat is D. v.d. Wetering N.V.”, willen we nu onder de loep nemen. We kunnen dan later gemakkelijker met elkaar praten over resterende vragen zoals de aanpak van de nieuwe situatie, de bundeling van activiteiten en andere problemen, die om een oplossing vragen. Eerst dus D. v.d. Wetering N.V., een bedrijf, dat zich in hoofdzaak bezig houdt met het uitvoeren van, wat wij noemen, havenreparaties. Reparaties aan machines, pijpleidingen, ketels, pompen enz., terwijl het schip voor laden

en lossen in één der Rotterdamse havens ligt. De laatste jaren is daar nog bijgekomen een uitbreiding van de activiteiten op het gebied van de serviceverlening en de levering van onderdelen uit voorraad voor fabrieken, die goed zijn ingevoerd in de scheepvaart.

Voor het goed functioneren van deze

Opname omstreeks 1920! Dit was de tweede behuizing aan de Oostkoudijk.

▲ Dit is de heer J. M. Dudink, die sinds twee jaar bedrijfsleider is bij D. v. d. Wetering N.V.

◀ De heer D. v. d. Wetering, directeur

De volgende fabrieken worden op deze wijze door D. v. d. Wetering N.V. vertegenwoordigd:

voor de Benelux:

A/S EUREKA	Noorwegen
A/S THUNE	Noorwegen
A/S PUSNES	Noorwegen
OY WÄRTSILÄ Ab	Finland
CROSBY Ltd.	Engeland

pompen en verdamers,
tankmeetapparaten.
scheepswasinstallaties.
winches, ankerspillen enz.
dieselmotoren.
HD-veiligheden.

voor Europa:

DAIKATSU Diesel Mfg	Japan
TAIYO Electric Mfg	Japan

dieselmotoren.
generatoren.

dienstverlening hebben enkele employés van D. v. d. Wetering N.V. een opleiding bij de betreffende fabrieken ontvangen. Juist één dezer dagen is een van de werknemers uit Japan teruggekeerd van een opleidingsperiode aldaar.

De geschiedenis van het bedrijf begon bijna 90 jaar geleden. Dirk van de Wetering, een ondernemende jongeman van 25 jaar, begon toen (juni 1880) een huisrijtuig-kachel- en scheepssmederij aan de Keldermakerswerf te Rotterdam. Deze naam is inmiddels al lang uit de stratenlijst van Rotterdam verdwenen, maar het lag ongeveer tussen de Pieter de Hoochstraat en de Westzeedijk.

't Was een heel bescheiden beginnetje, maar de oprichter wist de zaken toch wel zo aan te pakken, dat hij omstreeks 1900 naar een grotere ruimte om moest gaan zien. Hij vond die aan de Oostkousdijk, waar hij twee panden liet bouwen.

In deze tijd nam het scheepvaartverkeer in Rotterdam enorm toe, wat blijkt uit de volgende cijfers:

1880 3456 ingeklaarde schepen.

1890 4535 ingeklaarde schepen.

Toename in 10 jaar: 1079 schepen.

1900 7268 ingeklaarde schepen.

Toename in 10 jaar: 2733 schepen.

Het wekt dan ook geen verwondering, dat Dirk v. d. Wetering zijn inmiddels opgegroeide zonen in de zaak nam en dat

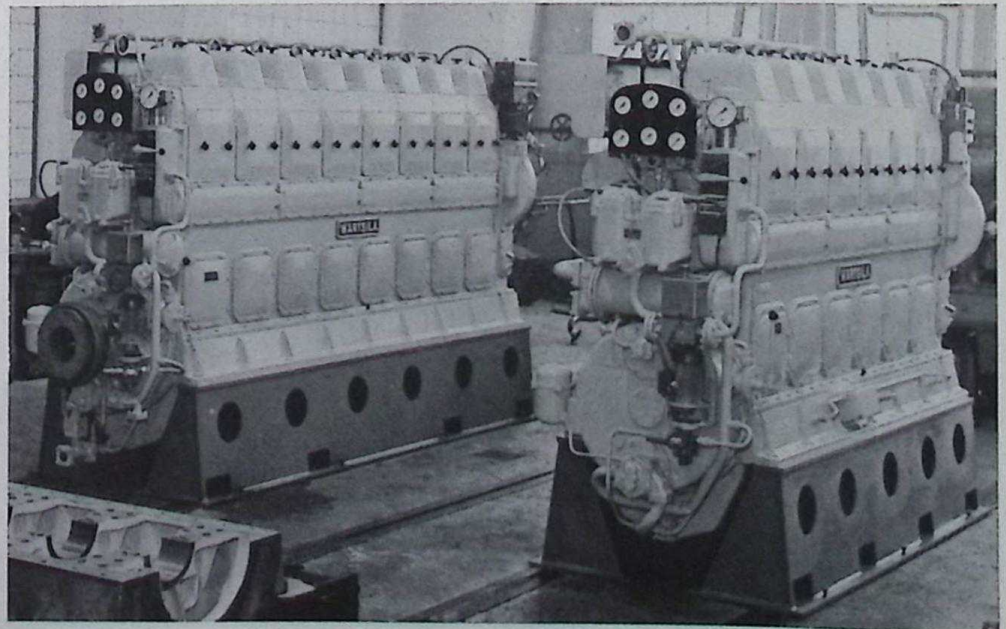
het bedrijf steeds meer de activiteiten richtte op het uitvoeren van havenreparaties.

In 1909 overleed de grondvester van het bedrijf op 54-jarige leeftijd.

Omstreeks 1920 begon opnieuw het ruimteprobleem te kwellen. Men groeide er weer uit en in 1925 werd de zaak verplaatst naar het tegenwoordige adres: Westzeedijk 609, waar schepen direct naast de fabriek gemeerd konden worden. In deze tijd waren Dirk en Cornelis van de Wetering de firmanten. Cornelis overleed in 1943, Dirk in 1958.

In 1959 werd de firma omgezet in een N.V. De directie wordt nu gevoerd door de heer D. v. d. Wetering (zoon van Dirk).

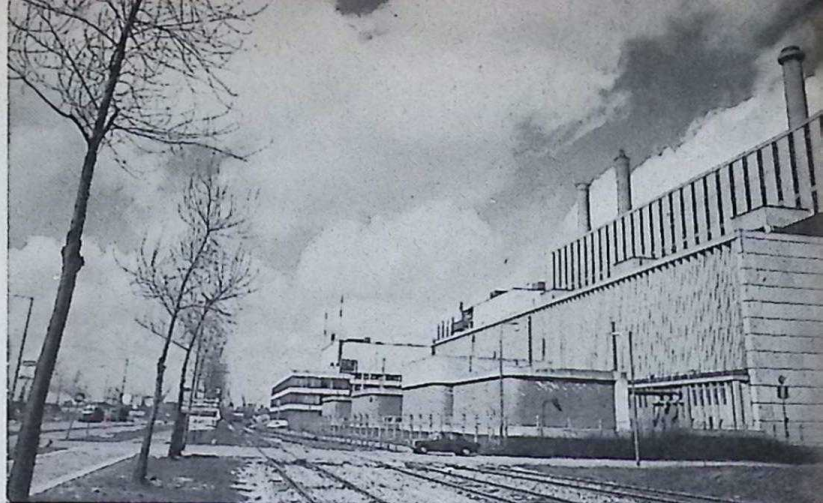
En weer is de N.V. aan een verhuizing toe. De Deltawerken omvatten namelijk ook een verhoging van de Westzeedijk,

Deze Finse Dieselmotoren WARTSILA worden o.a. door D. v. d. Wetering N.V. vertegenwoordigd.

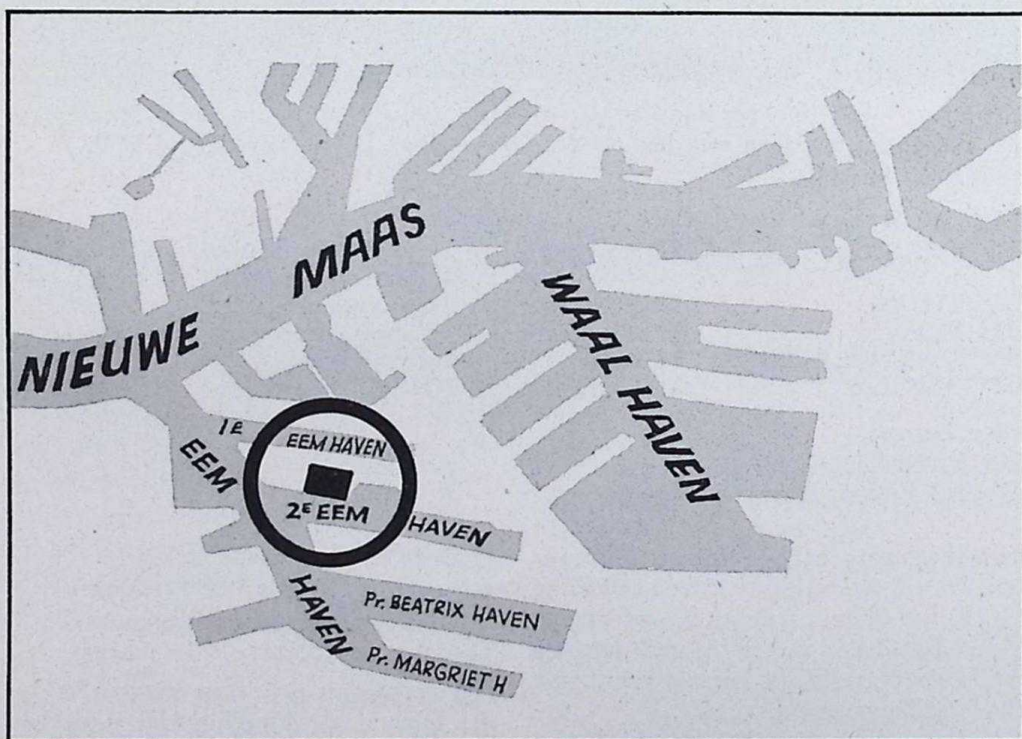
Het huidige bedrijf, zoals het er aan de voorzijde uitziet. De ophogingswerkzaamheden aan de Westzeedijk zijn in volle gang.

Hier linksaf en dan bereikt u de tweede Eemhaven via de Bunschoterweg.

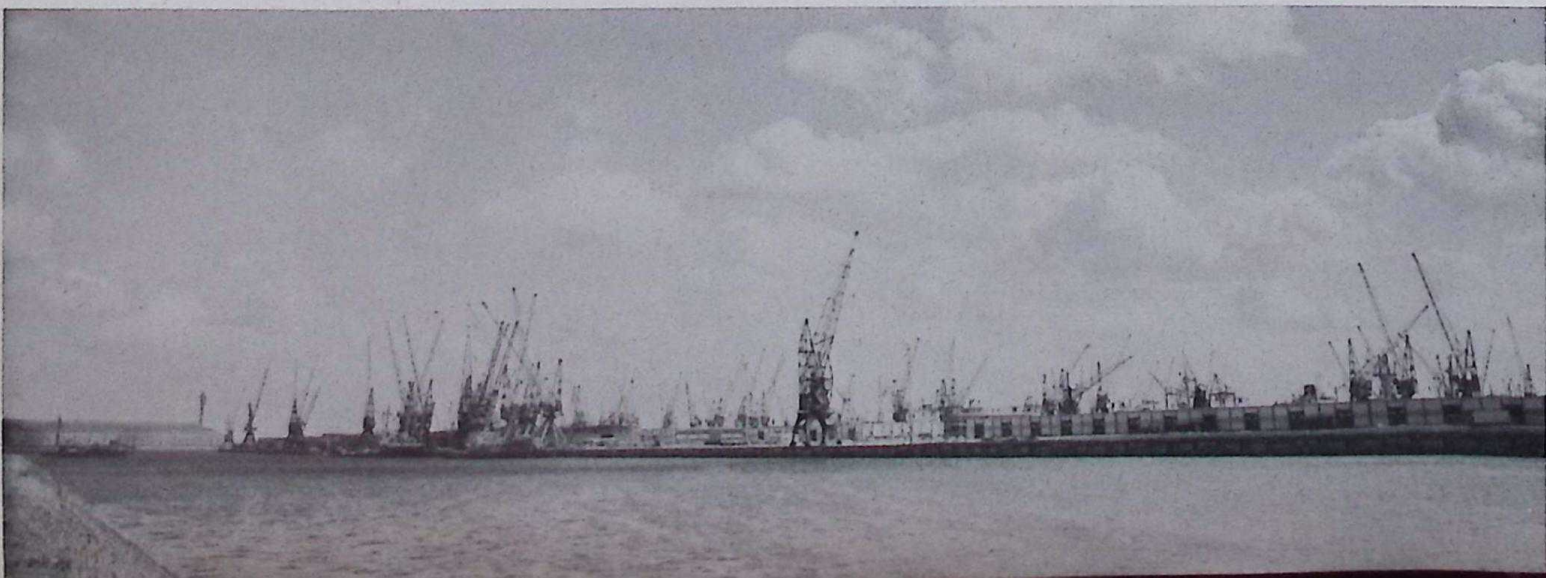
een karwei dat reeds in uitvoering is. Reeds lang was dit bij de leiding van het bedrijf bekend en daarom werd aan de bestaande bedrijfsuitrusting alleen het hoogstnoodzakelijke aan onderhoud gedaan. Alles zou weggegooid geld geweest zijn, want het bedrijf moet er toch verdwijnen. En nu moet dit jaar de derde verhuizing zijn beslag krijgen. Het nieuwe complex komt aan de tweede Eemhaven; dat is de haven recht tegenover de grote elektrische centrale op de Heyplaat. Hoe de indeling van gebouwen en outillage er uit gaat zien, is uiteraard in grote lijnen wel bekend, maar het verkeert toch in een te pril stadium om daar nu al over uit te weiden. Vast staat echter, dat het terrein als uitgangspunt voor havenreparaties veel gunstiger komt te liggen dan op het oude adres.

Het aantal werknemers van D. v.d. Wetering N.V. bedraagt op het ogenblik 65 personen met inbegrip van 8 beambten. Hoofdzakelijk bestaat het personeel uit bankwerkers en pijpfitters. Ze hebben de beschikking over twee werkboden, die uitgerust zijn met luchtcompressoren en een lasaggregaat.

De plaats van de nieuwe vestiging.

En zo zal het uitzicht worden vanaf het nieuwe bedrijf. De oever links zal vervangen worden door een afmeerkade.

WAT IS BRAND?

In het vorige artikel „wij en de brandbestrijding” hebben we uw aandacht gevestigd op de bij ons bedrijf in gebruik zijnde brandblusapparaten. In vervolg hierop willen we nu wat dieper ingaan op de toepassingsmogelijkheden ervan. Vooraf moeten we ons dan eerst realiseren wat een brand is. Dat lijkt onzin. Iedereen weet wat een brand is. Jawel, maar zoals met vele dingen, is het ontstaan van een bepaalde situatie van een aantal factoren afhankelijk. Hier komt de definitie van brand, houd u vast: „Verbranding is het zich verbinden van een stof met de zuurstof uit de ons omringende lucht onder afgifte van warmte en de vorming van een nieuwe stof of stoffen”.

Uit deze deftige definitie blijkt, dat we drie dingen nodig hebben om vuur te maken, namelijk:

- a. brandbare stof
- b. zuurstof
- c. ontstekingsstemperatuur

Volledige verbranding wordt dan ook wel symbolisch voorgesteld door een driehoek met gelijke zijden:

Wanneer we dus één van de zijden geheel of gedeeltelijk wegnemen, dan hebben we geen volmaakte driehoek en dus ook geen volmaakte verbranding meer. Met andere woorden: neem één of meer van de genoemde factoren weg en we zijn aan de blussing begonnen. Een volgend maal gaan we hierop verder door. Het is er interessant genoeg voor.

Nu eerst nog iets over het koolzuur-sneeuwapparaat. We hebben u de gebruiksaanwijzing en de toepassing ervan al in het vorige nummer laten zien. Hier moeten we nog even vermelden, dat we sedert kort nieuwe CO₂ blussers hebben waarvan de afsluiter er anders uitziet en ook anders behandeld moet worden. Zoals op de foto is te zien, heeft dit apparaat een z.g. knijpafsluiter. Om het

in werking te stellen, moet de verzegelde borgsplitpen er uitgetrokken worden. Met een simpele knijpbeweging kan de blussing beginnen.

Koolzuurgas CO₂ is 1½ maal zwaarder dan lucht. Eén kilogram vloeibare koolzuur (onder druk) geeft onder normale omstandigheden 500 ltr. koolzuurgas. Dit koolzuurgas heeft in sneeuwvorm een temperatuur van min. 78 gr. Celsius. Een concentratie van 25 pct. koolzuurgas kan in een omgeving al blussend werken. Het koolzuurgas verdrijft namelijk de zuurstof (één van de zijden van de driehoek!).

Als we de zuurstof verdrijven, dan kunnen we daar onszelf ook de das mee omdoen, want we hebben zuurstof nodig om te ademen. Daaruit volgt, dat met een CO₂ apparaat alleen branden in het eerste stadium geblust kunnen worden. Ook is het bluseffect in de buitenlucht veel minder, vooral als er een beetje wind staat. Maar daarvoor hebben we nog een ander blustoestel, waarover een volgend maal gesproken zal worden.

Enne... heren lassers, branders en warmstokers, kijk nog eens een keer extra om naar uw werk als de fluit ge-gaan is. Je weet nooit...

Oproep voor oud-leerlingen van de Nicolaas Witsenschool

Het nieuwe gebouw van de Nicolaas Witsenschool aan de Olympiaweg 395 te Rotterdam zal dit jaar nog in gebruik genomen worden. Ter gelegenheid daarvan ligt het in de bedoeling op vrijdagavond 12 september a.s. een reünie te organiseren van oud leraren en oud leerlingen.

Op ons bedrijf werken veel mensen die hun opleiding op deze school gehad hebben. Zij worden verzocht om hun naam en adres per briefkaartje aan de school op te geven met de vermelding REÜNIE.

Het schooladres luidt:

„Scholengemeenschap „Nicolaas Witsen’ ”,

Olympiaweg 395, Rotterdam-27

50-JARIG JUBILEUM C. KOOI

CONCENTRATIE

Als 12-jarige jongen ging Kees met vader mee naar de fabriek.

Twaalf jaar. Wat weet je als 12-jarige? Niets. Je bent nog een kind, dat nog maar tastend door het leven gaat en alleen de beperkte wereld van de lagere school tot eigendom heeft gemaakt. En dan plotseling, meestal zonder een overgangsfase, in de harde wereld der volwassenen gezet.

FELICITATIE

Zo gebeurde het vijftig jaar geleden met Kees Kooi. En ook hij doorliep de gebruikelijke weg van nagelheter - hulp-ijzerwerker - zelfstandig ijzerwerker. En al die tijd bleef hij zijn werkgever trouw en deed zijn werk vol-ijverig en met plezier.

PREDIKATIE

De woonplaats van de jubilaris verraadt nog andere ambities. De Bosstraat is één van de straatjes, die naast de Donckse-laan liggen, om precies te zijn: het straatje dat het verst van het bos verwijderd is. Een royale tuin blijkt het pronkbezit te zijn. Een vijvertje met karpers en goudvissen vormt een hoogtepunt in het prachtig onderhouden geheel. Een poes, die door een ongeluk nog maar drie poten heeft, scharrelt tevreden in de tuin rond alsof zij mijmert over de verzorging die ze tijdens de moeilijke tijd van baas en bazin ondervond.

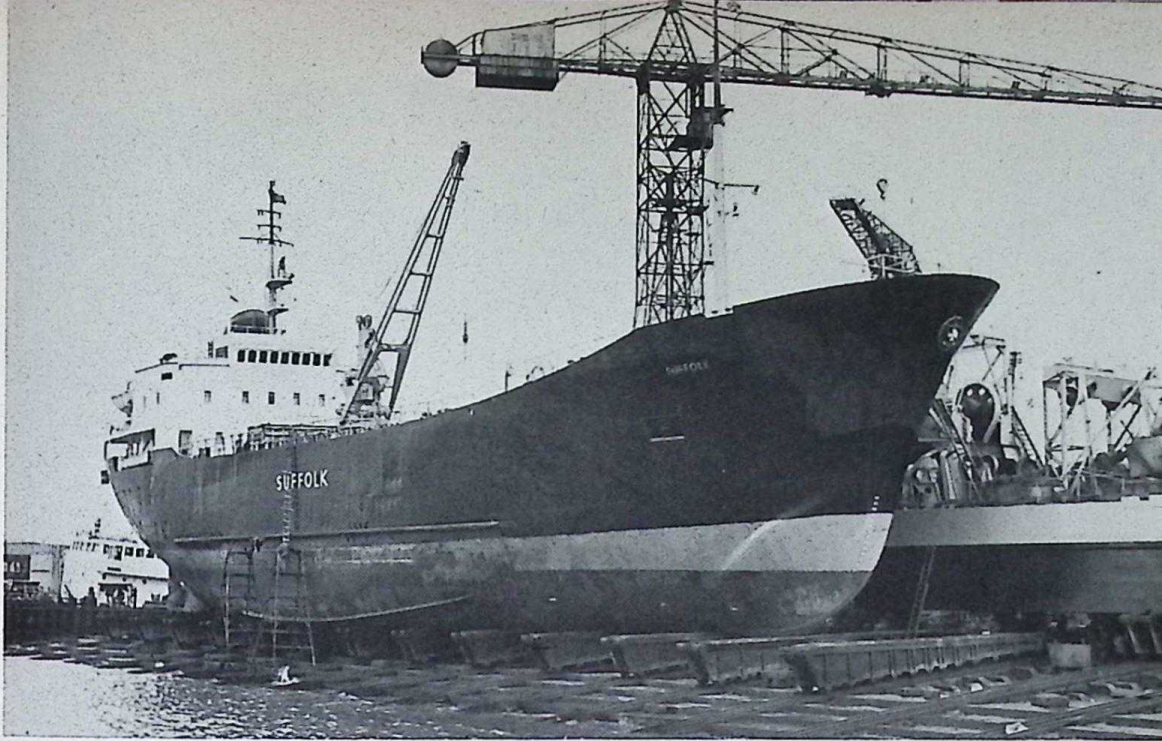

RECREATIE

Veel belangstelling heeft en had onze jubilaris voor het jeugdwerk. De in de buurt liggende speeltuin heeft daarvan kunnen profiteren. Kees is ook één van de mensen, die zich jaarlijks actief bezig houdt met de jeugd-vakantiebesteding in onze gemeente.

POEZENGRATIE

Op 8 april j.l. werd het jubileum herdacht. Allereerst 's morgens thuis. Daarna in het directiekantoor, waar locoburgemeester C. J. v. d. Berg na een hartelijke toespraak de jubilaris de zilveren Ere-medaille op de borst speldde.

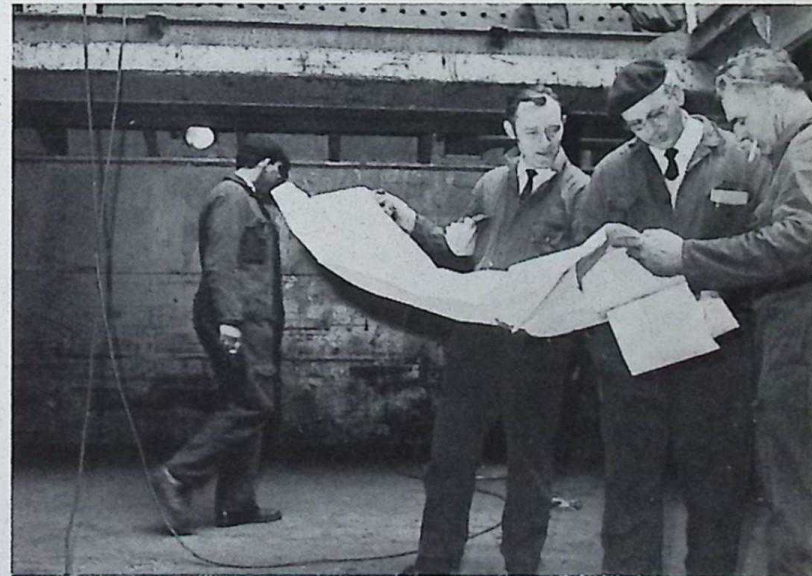

Van METEN tot WETEN

Baas C. Bakker (r.) zal het wel even met de tekenaars E. v. Vliet en H. v. Geelen (m.) opnemen: „.....en die stijgpilj gaat daár door dat schot met dit lasbochtje.....”

Door de gestadige stroom van verlengingen en verbouwingen aan onze werf is het „meten” tot een speciale techniek geworden. Dikwijls gebeurt dit in een haven ver van huis.

De „Suffolk” die we na de vakantie gaan verlengen, kwam ervoor aan de werf. Afschrijvers, tekenaars (mogen die nu ook eens op de foto?) en koperslagers verzamelden vele belangrijke gegevens.

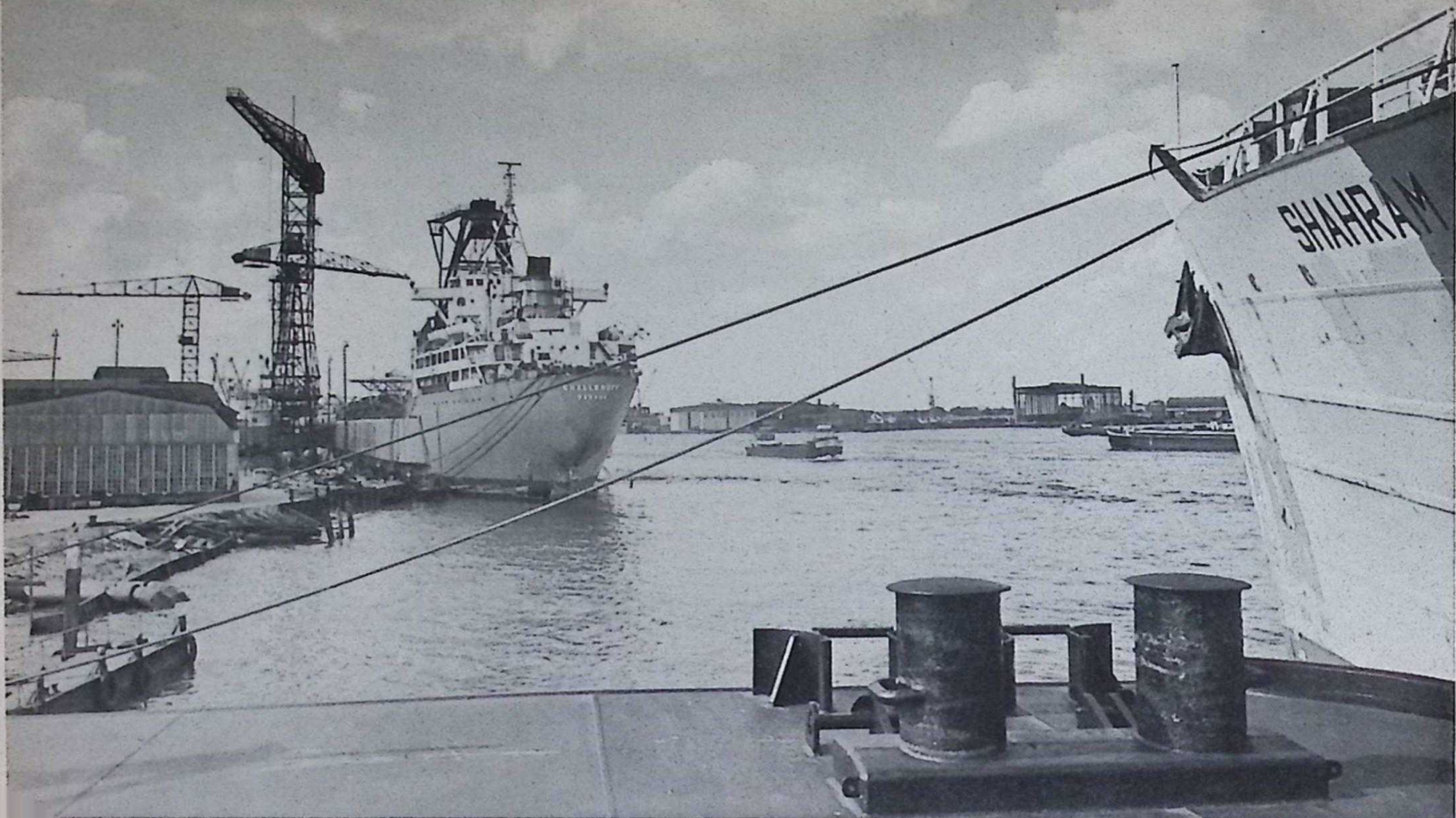

S. Liedorp moest ervoor onder de bodem. Dit is nog meten.

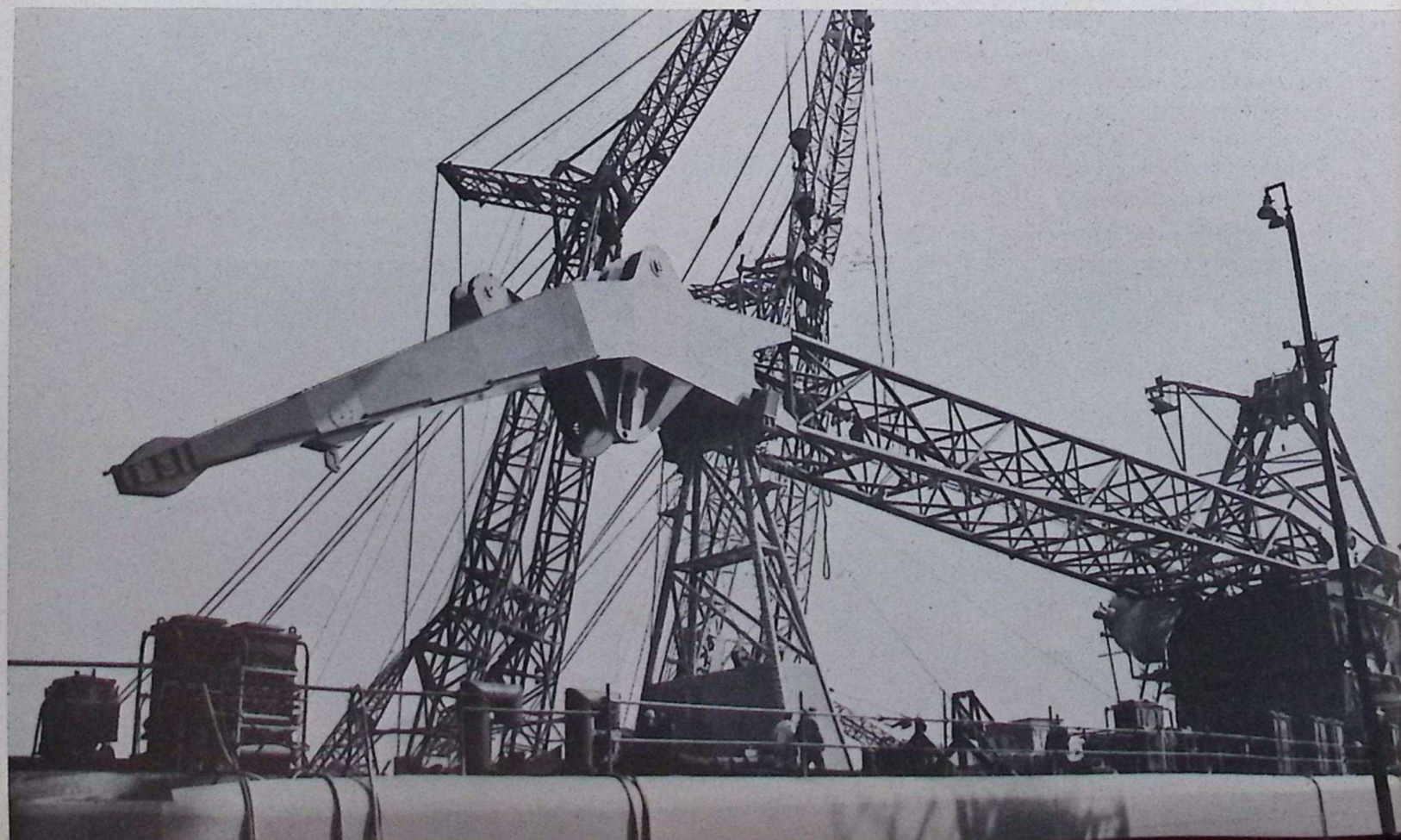

Voor T. Visser is het al weten geworden. A. Haubrich wil het toch nog even nameten.

Wel APRIL maar geen MOP

Cutters lassen van de „Nassau Bay” (R. de Krey en G. Lopez Bouzo). Op de achtergrond de verlengde „Viking”.

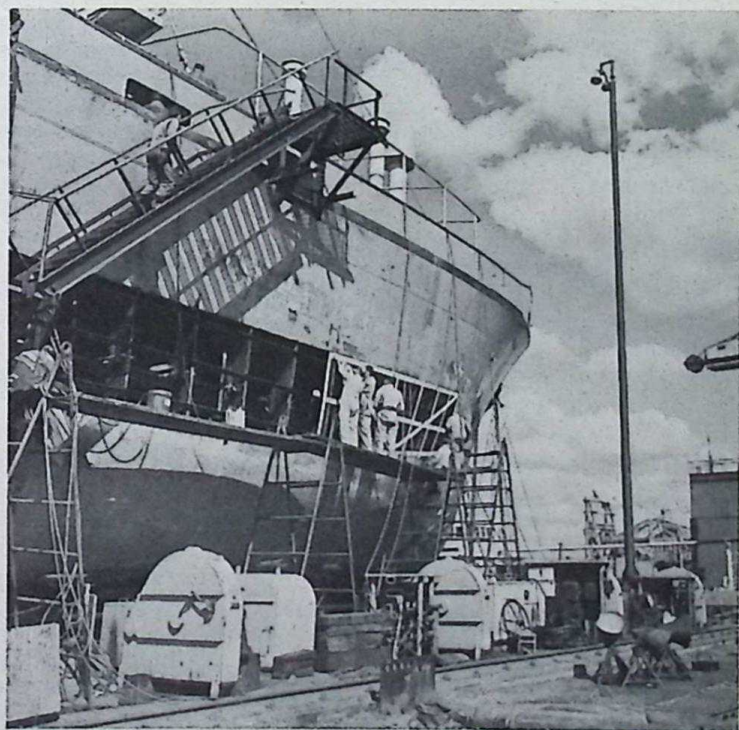

Nee, het was niet steeds een goeie mop, die aprilmaand. Voor de nieuwbouw zowel als reparatie was het een onrustige maand. Onder alle weersomstandigheden, van warme zomerse dagen via storm en hagel naar polaire koude, moest het werk doorgaan. Ook geen aprilmop was de opdracht van de K.N.S.M. om andermaal zes van haar schepen te verlengen. Per extra bulletin hebben we U dit op 22 april j.l. al medegedeeld. Het is een opdracht die er weer niet om liegt en het feit, dat de vorige K.N.S.M.-verlengingen correct en steeds stipt op tijd werden uitgevoerd, is er natuurlijk niet vreemd aan. Het aantal verlengingsopdrachten voor zeeschepen bedraagt nu in totaal 48, waarvan 19 voor de K.N.S.M. Klaargemaakt werden de „Challenger” (bijna), de „Tak 10”, de midship-sekties voor de IJsselwerf, de Viking, de „piles” voor Shell en talrijke kleinere objecten.

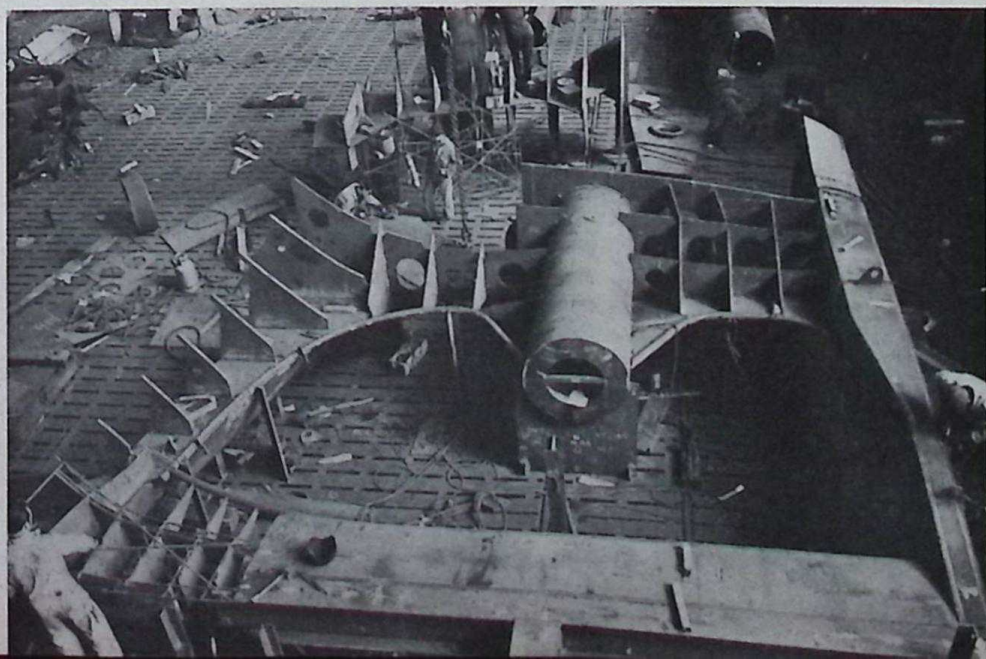
De „Sunvictor” voer met een ongeveer voor de helft vernieuwde huid weg, de „Nassau Bay”, Sliedrecht 22” en „HAM 306” waren forse „klus-sen”.

Aangepakt werden bouwnummer 1037, de hefpon-ton, die de komende 2 maanden bijzonder veel aandacht zal krijgen, de 180 ton sekties voor de N.D.S.M., de nieuwe sektie voor de „Echo” verlenging en de nieuwe delen voor de „Lanrick” ombouw. De 2 achterstevens welke wij voor v.d. Giessen/de Noord maken, alsmede de Bolsward-brug zijn voor het grootste deel klaar. Nee, al was het wat rommelig, gebrek aan werk was er vast niet dachten wij.

Huidreparatie aan de „Ham 306”.

Een achterstevens voor v. d. Giessen-de Noord in wording.

Op 4 april werd de kraanarm op de „Challenger” geplaatst.

HET REGLEMENT VOOR DE ONDERNEMINGSRAAD

In het Boele-Nieuws van januari jl. hebben we een toelichting gegeven op het reglement voor de ondernemingsraad. U heeft daarin kunnen lezen wat het doel van de ondernemingsraad is, wie er in de ondernemingsraad komen en hoe de verkiezingen plaats vinden.

Thans willen wij u wat meer vertellen over de taak van de ondernemingsraad, over de wijze van vergaderen en over de Kleine Commissie.

a. Wat is de taak van de ondernemingsraad?

Zoals u reeds in het vorige artikel heeft kunnen lezen is de taak van de ondernemingsraad: onder erkenning van de zelfstandige functie van de ondernemer, naar vermogen bij te dragen tot een zo goed mogelijk functioneren van de onderneming.

Het streven is er daarbij op gericht, dat allen, die in de onderneming werkzaam zijn, hun saamhorigheid in het bedrijf gevoelen en dat zij, mede als gevolg daarvan, de goede gang van zaken door daadwerkelijke persoonlijke inspanning zullen helpen bevorderen.

De ondernemingsraad tracht de goede verhouding en onderlinge samenwerking te versterken van allen, die aan de onderneming verbonden zijn, zowel tot verhoging van de arbeidsvoldoening van alle betrokkenen als tot bloei van de onderneming.

b. Hoe tracht de ondernemingsraad deze opgedragen taak te volbrengen?

Dit kan door:

1. Het bespreken van uit het personeel te zijner kennis gebrachte opmerkingen, wensen en bezwaren, voor zover deze van een meer algemeen belang zijn voor de positie van de werknemers in de onderneming. Meer individuele wensen en bezwaren, of wensen en bezwaren, die slechts op kleinere groepen werknemers betrekking hebben, worden besproken in de Kleine Commissie.
2. Het plegen van overleg inzake het vaststellen, wijzigen of aanvullen van arbeidsreglement, arbeidstijden, ploegdiensten, schafttijden en vakantietijden, voor zover deze het belang van de gehele onderneming of een belangrijk aantal werknemers raken en voor zover dit overleg en deze vaststelling niet bedrijfstakingwijze plaatsvinden.

3. Het bevorderen van de juiste toepassing, naleving en uitvoering van de voor de onderneming geldende arbeidsvoorwaarden.

4. Het bevorderen van de naleving van de wettelijke voorschriften ter bescherming van de werknemers in de onderneming, alsmede het toezicht op de inrichtingen in het belang van de veiligheid, gezondheid en hygiëne en op de schaft- en kleedgelegenheid. De praktijk bij ons bedrijf is dat vele van deze zaken besproken worden in de Kleine Commissie.

5. Het doen deelnemen door eigen werknemers in het beheer van instellingen, ten behoeve van de werknemers aan de onderneming verbonden, indien en voor zover daarin niet bij of krachtens de wet op andere wijze is voorzien, op de wijze zoals in overleg met de direktie, ondernemingsraad en de betrokken instelling(en) zal worden vastgesteld. (Bij ons bedrijf bijvoorbeeld het bestuur van het Sociaal Voorzieningsfonds en het bestuur van de Afdelingskas.)

6. Het adviseren en het doen van voorstellen omtrent maatregelen, die tot verbetering van de technische en economische gang van zaken in de onderneming kunnen bijdragen.

7. Het bevorderen van de scholing en opleiding van de werknemers.

Het zal duidelijk zijn dat de ondernemingsraad zich onthoudt van de behandeling van onderwerpen, die in het overleg tussen de werkgeversvakverenigingen en de werknemersvakverenigingen zijn of plegen te worden geregeld en dat de ondernemingsraad slechts die zaken in behandeling neemt, die door de werknemers niet met de daarvoor in de onderneming aangewezen instanties konden worden afgehandeld.

De leden van de ondernemingsraad, Kleine Commissie en degenen die, hoewel niet daartoe behorende, de vergaderingen bijwonen, zijn verplicht de zaken geheim te houden, waarvan hun de plicht tot geheimhouding is opgelegd of waarvan zij redelijkerwijs kunnen vermoeden, dat de geheimhouding daarvan is vereist.

c. Vergaderingen

De ondernemingsraad vergadert zo dikwijls als de voorzitter dit nodig acht of als tenminste de helft van de leden of de Kleine Commissie dit verzoekt. Er wordt minstens vier maal per jaar vergaderd. Een van deze vergaderingen is bestemd voor mededelingen van de

direktie omtrent de economische gang van zaken in de onderneming, waarbij aandacht besteed zal worden aan de werkgelegenheid, orderpositie en personeelsbezetting.

De vergaderingen worden gehouden in een door de direktie ter beschikking gestelde ruimte en zijn niet openbaar.

De leden krijgen ten minste zeven dagen tevoren een uitnodiging voor een vergadering met daarbij de agenda. Deze agenda en de vergaderdatum worden, voor zover mogelijk, via de publikatieborden op het bedrijf aan het personeel bekend gemaakt.

De sekretaris is verantwoordelijk voor de notulen, die in de volgende vergadering worden vastgelegd.

Een vergadering kan slechts doorgang vinden als tenminste twee-derde der gekozen leden en de voorzitter of zijn plaatsvervanger aanwezig zijn.

In de vergaderingen wordt bij voorkeur niet gestemd. Als er gestemd zou moeten worden, dan wordt de stemuitslag bepaald door een gewone meerderheid van stemmen. Zou er over personen gestemd moeten worden, dan moet dit schriftelijk gebeuren. Als de stemmen staken, wordt de ondernemingsraad geacht geen advies te hebben uitgebracht. De leden stemmen zonder last of ruggespraak.

d. De Kleine Commissie

Door en uit de ondernemingsraad is een Kleine Commissie gekozen, die uit zes leden bestaat. Deze commissie vergadert, onder voorzitterschap van de personeelchef, iedere eerste donderdag van de maand. De Kleine Commissie behandelt zaken die van meer individuele of alledaagse aard zijn, zaken die een spoedige behandeling vereisen en soms meer specifiek technische zaken. Van groot belang is dat de vergaderingen van de Kleine Commissie ook worden bijgewoond door de drie bedrijfsleiders en het hoofd van de technische dienst en magazijnen, waardoor veelal op vragen direkt en concreet antwoord gegeven kan worden. De Kleine Commissie houdt ook wekelijks (elke donderdag van 12.00-12.45 uur) spreekuur voor alle werknemers, met de bedoeling het contact tussen ondernemingsraad en werknemers te bevorderen. De problemen, wensen, bezwaren en opmerkingen die op dit spreekuur ter kennis komen van de Kleine Commissie, worden, voorzover noodzakelijk, nog dezelfde dag door de sekretaris van de ondernemingsraad voorgelegd aan de chef personeelszaken en eventueel aan de bedrijfsleiding.

hebt u een **OF** een **MOND** **BEK** ? om te eten om te vreten.

Onlangs was op het televisiescherm een uitzending te „bewonderen” over het gebruik van vieze woordjes door kinderen. Vier volwassen mensen zaten met gewichtige gezichten dat belangwekkende onderwerp in volle ernst psychologisch te benaderen. Zonder naderbij te komen uiteraard. Wat kinderen er onder elkaar uitflappen, nemen we tenslotte niet al te serieus. Daar zijn het kinderen voor, nietwaar?

Wat grote mensen er uitflappen geeft meestal meer stof tot overpeinzing. We kunnen dan tot de ontdekking komen, dat het taalgebruik van volwassenen een wonderlijke zaak kan zijn. Men bedient zich bijvoorbeeld van woorden, die de schijn moeten wekken dat men met een bijzondere stoere of onverschillige of hypermannelijke man te doen heeft.

Het heeft overigens geen enkele zin natuurlijk om zich op deze manier anders voor te stellen dan men in werkelijkheid is. Dat heeft men toch door.

Stoerheid in woorden is heel iets anders dan stoerheid in daden. Voor het eerste geven we geen halve cent, het laatste dwingt respect af. De stoere prater wordt zelden serieus genomen.

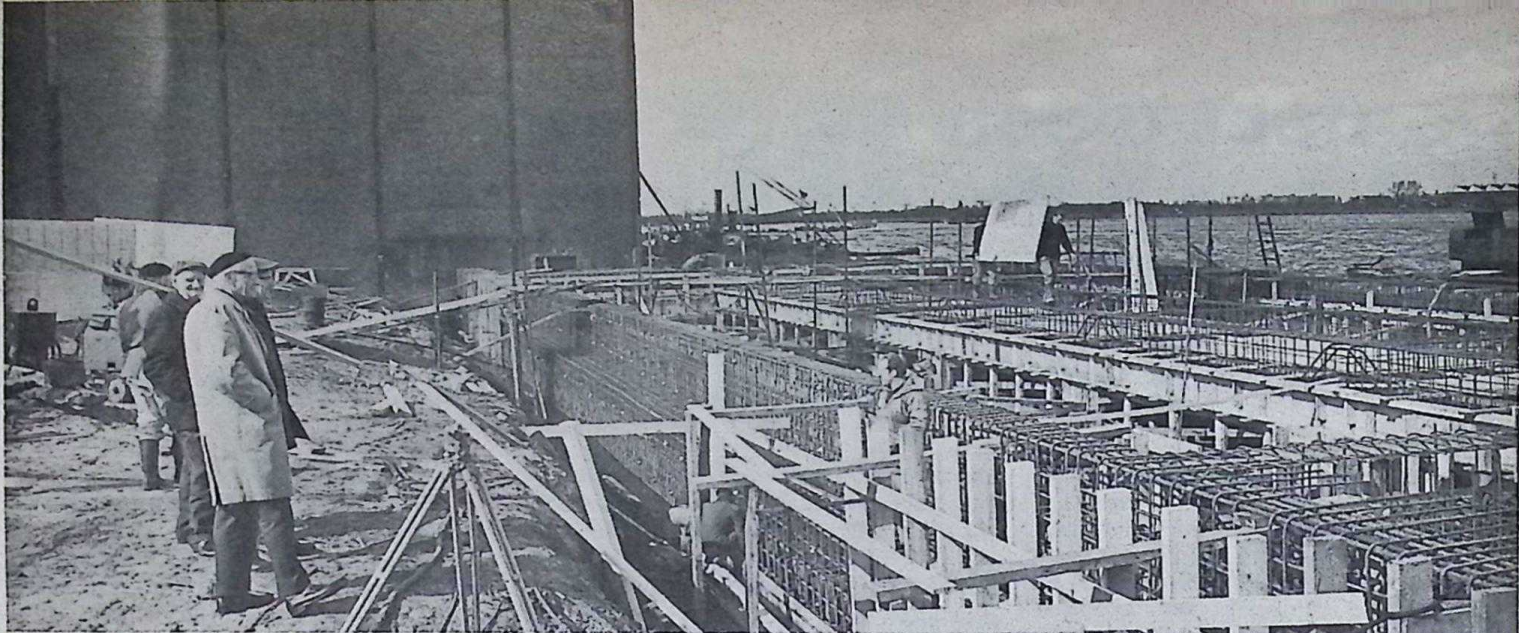
Een vorm van zogenaamd stoer praten is het taalgebruik, waarbij de mens zichzelf klaarblijkelijk wil vereenzelvigen met de gedragingen van een dier. Als we van iemand zeggen „hij gedroeg zich als een beest”, dan hebben we die iemand wel op het allerlaagste niveau neergezet, verder afgezien van het feit, dat een dier in zijn gedragingen de mens meermalen de loef afsteekt. Als we iemand met een dier vergelijken, dan spreken we over een bijzonder min soort.

En toch . . . hoe vaak hoor je niet, dat men zichzelf in de omgangstaal als een dier presenteert? „Ik heb alles opgevreten” of „ik heb drie flesjes bier uitgezopen” is taalgebruik, waarbij men zich op één lijn stelt met een dier. Vreten

en zuipen. Het lijkt wel of er een zekere voorkeur bestaat om die lijn bewust door te trekken.

Zo gaat de stoere man nooit naar bed, nee, hij gaat naar zijn nest. Hij heeft geen hamer in zijn handen, hij heeft een hamer in zijn klauwen. De stoere man heeft armen noch benen, hij heeft vlerken en poten. Zelfs heeft hij lijf noch lichaam, hij heeft een bast. In dit verband is het niet verwonderlijk meer, dat hij geen gezicht heeft. Hij heeft namelijk een smoel. In de smoel bevindt zich de bek, waarmede hij vreet. Wat we hier schrijven klinkt verschrikkelijk ordinair en ook wel wat overtrokken. Maar als je op dit taalgebruik gaat letten, dan merk je al heel gauw, dat het beslist geen uitzondering is dat men zichzelf dier maakt. De woorden worden onbewust uitgesproken zonder dat men er zich rekenschap van geeft wat men eigenlijk zegt. Maar mooi is het niet, dat 's vast.

Bij nagenoeg elk bouwwerk treft men belangstellende gepensioneerden aan. Hier ziet U o.a. M. Huizer en A. Meerburg, die de gang van zaken op de voet volgen.

AANDACHT VOOR DOK 2

Ons bouwnummer 1029, dok 2, had nu wel genoeg van de stiefmoederlijke behandeling die haar lang ten deel was gevallen. Het was immers maar stopwerk. . . .!

Er staan echter wat keiharde data op papier en die moeten worden gehaald. Half april namen we een kijkje bij de „civiele werkzaamheden”. In de bouwput waar de kademuurfundering tot stand moet komen waren de vlechters nog druk bezig. Op 17 april werd gestart met het storten. Tussen haakjes, als U wilt weten wat er zoal voor oude rommel werd opgegraven, bekijk dan de foto genomen vanaf de dijkzijde van de scheepsbouwlods Oost. Generaties scheepsbouwers stopten almaar meer in de grond en het moest er nu allemaal uit.

Het gecombineerde dokdeel 1 en 2 gleed op 22-4 vanaf helling

Oost tewater, een dag later gevolgd door dokdeel 4 vanaf nieuwbouwhelling 1. Op 24 april werd gestart met het koppelen van de drie stukken en aflassen van de bovenwatergedeelten. Daarna, op 7 mei, gaat het gehele dok naar de R.D.M. om in het grootste dok aldaar het onderwatergedeelte te gaan lassen. Op 12 mei is het weer aan onze werf en gaan we het klaarmaken voor de definitieve bestemming.

De eerste dag na de werfvakantie, op 14 juli, gaat het dok definitief op haar plaats en als alles naar wens verloopt, gaat op 28 juli de vlag uit, omdat we dan het eerste schip ermede droog gaan zetten.

U ziet het, de plannen zijn gemaakt.

Het moet nog wel even worden waargemaakt!

Nalatenschap van vorige generaties scheepsbouwers. Op de voorgrond werknemers van aannemer J. K. Simon N.V.

ENGELS IN DRIE MAANDEN?

Engels in drie maanden? Geloof er maar niets van, lezers. Hoewel advertenties van verschillende instellingen ons dat proberen wijs te maken, moet u daar toch maar niet intrappen.

De tijd, waarin een redelijk mondje Engels of een andere taal geleerd kan worden, is van diverse factoren afhankelijk. Daarom kan geen enkele onderwijsinstelling een bepaalde leertijd in het vooruitzicht stellen. Ook het Taalinstituut niet, waarover dit artikel gaat.

Het bedrijfsleven rond Maas en Noord heeft indertijd de Stichting Bijzondere Cursussen in het leven geroepen. Naast de vele cursussen, die deze Stichting verzorgde en nog verzorgt, is er nu ook de mogelijkheid geopend om taalcursussen te volgen volgens de nieuwste methode. Deze taalcursussen worden gegeven in een speciaal daarvoor ingericht leslokaal aan de Staalindustrieweg te Alblasserdam en het draagt de naam: Talenpracticum. Deze naam duidt er al op, dat de cursussen volledig uitgaan van de praktijk. Dat in tegenstelling tot oudere leermethoden die het omgekeerde deden. Ze begonnen met theorie oftewel de grammatica. De moderne methode van het Talenpracticum steunt eigenlijk op het principe volgens welk het kind leert praten. Door luisteren, proberen, luisteren, proberen.

Het gaat zo. Veronderstel, dat u Engels wilt gaan leren. U stapt het lokaaltje binnen en moet dan eerst even wennen aan de aanblik. Het lijkt wel een stemlokaal. Acht afzonderlijke „stembokjes” zijn er. In een stembokje kun je alleen maar staan, hier kunt u er in gaan zitten. Uw zitplaats is tevens een opklapbaar deksel, waaronder zich een bandrecorder bevindt. Een behulpzame leraar of een vriendelijke lerares helpt u met het opzetten van bandje I en U zet de koptelefoon op. Een stem klinkt in uw oor. Een Engelse stem, die langzaam een zinnetje Engels spreekt. Stilte. In deze stilte wordt van u verwacht, dat u het zinnetje nazegt. Jazeker, zonder dat u begrijpt wat er gezegd wordt.

Naboetsen moet u. Zin voor zin. En u kunt uzelf controleren. Want als het eerste lesje van een klein aantal zinnetjes uit is, spoelt u het bandje terug en draait weer af. U hoort u zelf praten. U controleert uzelf. Maar denk niet dat u de enige controleur bent. De leraar luistert mee en zodra hij iets verkeerd hoort, geeft hij aanwijzingen ter verbetering. Hij kan namelijk „inspreken”

Zo ziet de controlepost er uit.

met elke leerling. Hij heeft maar op een knopje te drukken en kan dan met u meeluisteren of met u praten.

U krijgt een leerboek waarin de gesproken zinnen nader verklaard worden, maar dat is in hoofdzaak werk voor thuis. Op het Talenpracticum doet men praktijk. Deze methode heeft grote voordelen. In de eerste plaats dat men de uitspraak nooit beter kan leren dan op deze gecontroleerde manier. Maar wat vooral bijzonder prettig is, is dat men zijn eigen tempo kan bepalen. De een leert nu eenmaal vlotter dan de ander (vandaar o.a. ook, dat „Engels in drie maanden” grote onzin is). Als u dus over een bepaalde les tienmaal wilt doen, kan dat. U gaat nooit verder dan nadat u het voorgaande onder de knie hebt. Onafhankelijk van de andere cursisten. Je kunt elkaar ook nauwelijks horen.

Denkt u vooral niet, dat deze vorm van talenstudie spelenderwijs gaat. Er wordt tenslotte op geen enkel gebied iets gepresteerd zonder inspanning. Ook bij de talenstudie niet. In het begin is het zelfs bijzonder vermoeiend. Maar dat went snel. En de serieuze cursist gaat er dan steeds meer plezier in krijgen.

Niet alleen voor beginners is deze moderne methode geschikt. Ook voor degenen, die vroeger op Mulo of H.B.S. taalonderwijs gehad hebben, is het heel goed om de taal vlotter te leren gebruiken en de uitspraak te verbeteren. Want het is vooral het laatste waar het veelal aan ontbreekt.

Informaties over het Talenpracticum kunt u inwinnen bij onze afdeling Opvoeding en Vorming of rechtstreeks bij het sekretariaat van het S.B.C., Postbus 8, Alblasserdam.

Gescheiden boxen bevalligen tegen „geluidshinder”.

ONZE SPORTLERAAR ONTMOETTE ANDERMAAL ANTON GEESINK

WE HEBBEN U nog niet eerder van dichterbij kennis laten maken met de sportleraar, die sinds enige tijd de jongens van de leerschool lessen in lichamelijke oefening geeft.

We hadden een gerede aanleiding om dat alsnog te doen, toen op zaterdagmiddag 15 maart onze sportleraar één van zijn eigen leraren van destijds ontmoette nl. Anton Geesink. En er zal geen lezer van Boele-nieuws zijn, die die naam niet kent. Hij is in de sportwereld een begrip geworden.

OM U MEER van deze ontmoeting te vertellen, moeten we ons eerst even verdiepen in de opleiding van de leerschool-sportleraar, de heer J. Heeck. Hij is Rotterdammer van geboorte en toevallig is het begrip leerschool niet onbekend voor hem. Hij ging naar de ambachtsschool om het vak automonteur te leren; bezocht vervolgens de Avondvakschool voor een opleiding als werktuigbouwkundig tekenaar en wipte ten slotte over naar het vak bank-plaatwerker. Voor alle onderdelen haalde hij zijn Bemetel-diploma.

En hoewel hij hiermee vele kanten op kon, ging zijn carrière noch de ene, noch de andere kant uit. Enthousiast sportbeoefenaar als hij was, trok zijn hele hart die richting op. En, met als basis zijn technische diploma's, waarop hij altijd nog terug kon vallen, stapte hij naar het C.I.O.S. te Overveen (Centraal Instituut v. Opleiding Sportleraar) om een poging te wagen. Men stuurde hem terug met de mededeling, dat hij eerst maar eens moest zorgen, dat hij zijn U.L.O.-diploma haalde.

Dat was een opgave, want het moest 's avonds gebeuren. De liefde voor het sportvak won het en hij ging 's avonds naar school om zo na 4 jaar zijn U.L.O.-diploma te halen.

Toen naar het C.I.O.S. te Overveen voor een 2-jarige dagopleiding. Financieel maakte hij dit mogelijk door keihard werken en door zeer sober te leven. Het eerste jaar werd hij opgekweekt tot algemeen sportleider, het daaropvolgende werd toegespitst op judo en jiu-jitsu.

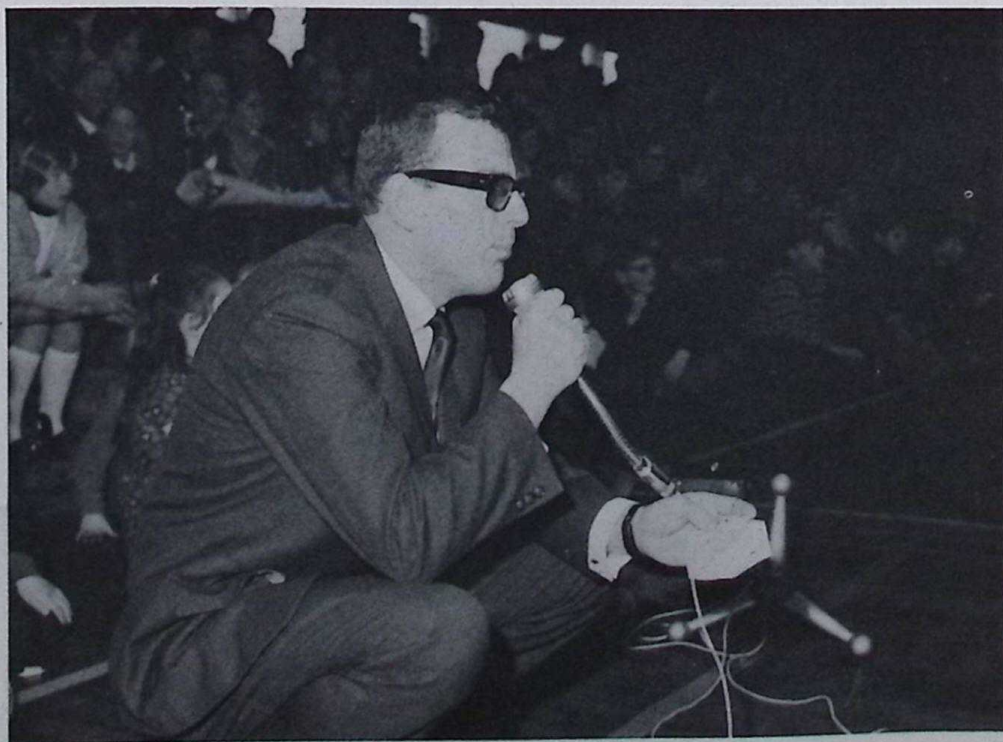
Hij vond het allemaal nog niet genoeg

en deed daarna boks- en atletiek-specialisatie. Zodoende is hij nu ook, de balans opmakende, zwemleraar K.N.Z.B., boksleraar N.B.B. en judo-leraar N.J.J.B. Voor judo kreeg hij les van Anton Geesink en nu zijn we dan bij de aanleiding van dit artikel. Deze beroemdheid is dus een goeie kennis van de heer Heeck en op zaterdagmiddag 15 maart werd de kennismaking te Krimpen a. d. IJssel hernieuwd. Op die middag was er een sportfestijn ter gelegenheid van het éénjarig bestaan van de sporthal Groenendaal aldaar. Zeg nu niet smalend: wat is dat nou, éénjarig bestaan. Ik wilde wel, dat we in Ridderkerk het éénmaands bestaan van zo'n hal konden

vieren. Dan hadden we er tenminste ook eentje.

Maar goed. Omdat de heer Heeck sinds 1962 met toenemend succes een sport-school te Krimpen a. d. IJssel begonnen was, werd hij uitgenodigd om een uur judo op dat festijn te verzorgen. Dat greep hij met beide handen aan. Hij nam contact op met grote Anton en zodoende kon hij dit uurs-programma ontwerpen:

- a. demonstratie van diverse worpen door Anton Geesink.
- b. wedstrijd tussen twee judo-teams, samengesteld uit pupillen van de heer Heeck. Scheidsrechter Anton Geesink.

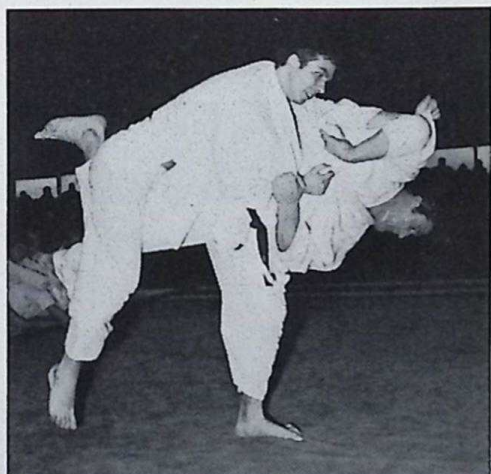

Sportleraar J. Heeck in actie als microfonist.

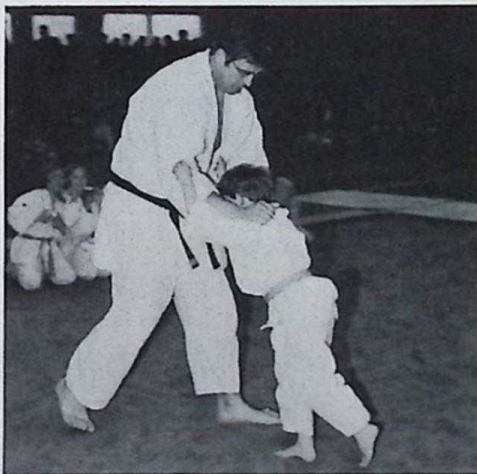
Moeiteloos speelde Geesink met zijn tegenstanders, die toch beslist geen kleine jongens in het judovak zijn.

- c. jeugdjudo-demonstratie door sportschool Heeck.
- d. Anton Geesink werkt met judoka's van 7 tot 10 jaar.
- e. Anton Geesink levert judo-gevechten met 10 vergevorderde judoka's van sportschool Heeck.

We zijn er een kijkje gaan nemen. Stampvol was de (prachtige!) sporthal. Om 4 uur zou de judo-demonstratie beginnen. Onze sportleraar zweette peentjes, want om 5 voor vier was er nog steeds geen Geesink. Om één minuut voor vier knapte hij bijna af, maar om vier uur kon hij een zucht van verlichting slaken. Daar was Anton. Hij was verkeerd gereden!

Deze tegenstander was een „zacht eitje” voor Anton Geesink.

Maar tegen deze beul bleek de wereldkampioen niet opgewassen.

Uiterlijk onbewogen deed de heer Heeck zelf dienst als microfonist om commentaar te geven bij de verrichtingen van Geesink. Moeiteloos versloeg Anton achter elkaar de tien uitverkorenen, die tegen hem mochten vechten. Hij deed er een half uurtje over om ze op alle manieren tegen de mat te gooien. Veel meer moeite had hij met jongens en meisjes van 6 tot 10 jaar. Meerdere malen liet hij zich door een kereltje van 7 jaar vloeren. Een prachtig gezicht! En trots dat die jongens dan zijn. Ze hadden Geesink, de wereldkampioen, tegen de vlakke gesmeten. Ja, ja!
Sportschool Heeck maakte deze middag prachtige reclame voor de sportbeoefening in het algemeen en voor de sport-

Deze prachtige boerderij is de toekomstige sportschool van sportleraar Joop Heeck.

school in het bijzonder. En dat mag ook wel, want Joop Heeck heeft grote plannen. En voor het grootste gedeelte al verwezenlijkt.

Van de gemeente Krimpen a. d. IJssel heeft hij een mooie, aan de dijk gelegen boerderij gehuurd. Daarin gaat hij met vrouw en twee kinderen wonen en de grote stal wordt omgebouwd tot sportschool. Tekeningen zijn gereed en goedgekeurd. In mei gaat de boer, die nu nog op de „stee” woont, verhuizen en dan gaat de ombouw beginnen. In augustus hoopt hij dan zijn praktijk (van \pm 800 leerlingen!) met behulp van een assistent voort te zetten.

WE WENSEN HEM VEEL SUCCES!

Onze toneelvereniging is erg in

Acht maal trad Boele's Toneelvereniging in het afgelopen seizoen voor het voetlicht. Dat is voor een amateurgezelschap een koninklijk aantal. Het betekent, dat de dames en heren om de 2 à 3 weken een voorstelling te verzorgen hadden. Het seizoen begon met de kontaktavonden van 25 oktober en 1 november vorig jaar in de kantine met het blijspel „Gevaarlijk snoepgoed”. Het stuk deed het behoorlijk, maar de spelers zelf hadden er toch meer van verwacht. Zulks in tegenstelling tot het blijspel „Hoogheid, uw kameel staat voor”; dat een voltreffer bleek te zijn. Want in de volgende plaatsen volgde hiervan een heropvoering:

Huis ter Heide:

voor chronisch zieken in „In de Dennen”

Berkel:

voor bejaarden in het bejaardencentrum „Hergerborch”

Kinderdijk:

verzorging van de personeelavond van Smit N.V.

Berkenwoude:

feestavond van de Ruitervereniging aldaar

Alblasserdam:

verzorging van de personeelavond van Verolme

Tiel:

voor personeel en patiënten in het St. Andreas-ziekenhuis.

Vooraf het optreden voor zieken en bejaarden heeft onze spelers grote voldoening gegeven omdat het publiek zo enorm dankbaar is.

De toneelvereniging kan nog steeds krachten gebruiken. Hoewel er op het moment een ruime bezetting is, blijft het bij een vrij regelmatig „buiten de deur” optreden toch een hachelijke zaak als er b.v. een speler of speelster ziek wordt. Ook ondervindt men moeilijkheden met toneelopbouw en andere bijkomende werkzaamheden. Zelfs niet-spelers zou men in dit opzicht kunnen gebruiken.

Uiteraard kan men alleen maar mensen gebruiken, die bereid zijn niet alleen het „wel” maar ook het „wee” mee te maken. Hard en serieus werken is nog altijd een voorwaarde die bij een succesvolle toneelvereniging op de eerste plaats komt.

EXCELSIOR GAAT UITWISSELEN

Muziekvereniging Excelsior heeft contacten gelegd met een viertal muziekverenigingen uit het noordelijk gedeelte van Zuid-Holland.

De bedoeling is dat deze verenigingen elk jaar bij elkaar op bezoek zullen gaan, waarbij ze beurtelings als gastheer zullen optreden.

Het voorlopige uitwisselingsprogramma ziet er zo uit:

1969 gastheer: fanfarecorps „Linfano” te Linschoten

1970 gastheer: muz.ver. Excelsior te Woerden

1971 gastheer: Boele's muz.ver. „Excelsior” te Bolnes

1972 gastheer: muz.ver. „Ons Genoegen” te Montfoort

1973 gastheer: muz.ver. „Nieuw Leven” te Kamerik

Excelsior gaat dus met drie corpsen eerst naar Linschoten en dat feest zal plaatsvinden op 21 juni a.s. Op het programma staan marswedstrijden met korps, drumband en majorettegroep. Het korps zal in de namiddag aan een concert meewerken.

Verder is medewerking toegezegd aan een jubileumconcert te organiseren door Ridderkerks Fanfare in september 1969. Excelsior repeteert op donderdag in zaal 3 van de kantine.

PERSONALIA

In dienst getreden zijn:

- 21- 3 A. Criado Bello, el. lasser
- 24- 3 J. H. Niezink, aanbouwer/ijzerwerker
- 28- 3 M. Segado, Ferro, el. lasser
- M. Muiños Ruiz, stellingmaker
- 31- 3 P. Proost, ijzerwerker
- G. Keizer, ijzerwerker
- G. J. C. Sterker, ijzerwerker
- 14- 4 A. Lodder, hellingschipper

Naar militaire dienst:

- 28- 3 F. Oldenburger, bankwerker

Terug uit militaire dienst:

- 8- 4 J. Pons, hulp-bankwerker

De dienst verlaten hebben:

- 21- 3 A. Acosta Torrejon, bankwerker
- F. Menendez Torrejon, el. lasser
- 28- 3 L. A. Kenters, hellingschipper
- J. Martinez Galan, stellingmaker
- 31- 3 J. v. d. Velde, ijzerwerker
- F. C. M. v. Leeuwen, tekenaar-constructeur
- 3- 4 H. Koers, koker/perser
- 4- 4 C. A. Bodbijn, ijzerwerker
- A. Ortega Galan, bankwerker
- J. A. Lago Lopez, brander
- 8- 4 M. Cardalda Pineiro, brander
- A. Usero Carval, bankwerker
- 11- 4 M. Gomez Reijes, el. lasser

Gehuwd:

- 21- 3 De heer P. A. Groenendijk met mej. A. Vlasblom

- 11- 4 De heer E. Hoogeveen met mej. B. Miedema
- 17- 4 De heer A. Sneepels met mej. S. Vinke
- De heer A. v. d. Dool met mej. M. Verveer
- 18- 4 De heer A. den Boer met mej. G. van Galen

Geboren:

- 22- 3 Yolanda Pieterella, dochter van de heer en mevrouw Post-Lagendijk
- 2- 4 Arthur Johannes, zoon van de heer en mevrouw Van Brugge-Valk
- 7- 4 Ronald Erwin, zoon van de heer en mevrouw Hulstein-Aberson
- 8- 4 Cornelis, zoon van de heer en mevrouw Hollemans-v. d. Meij.

Aanstellingen:

Met ingang van 28 april 1969 is aangesteld als bedrijfsassistent scheepsbouw de heer Joh. de Jong.

Per dezelfde datum is tijdelijk aangesteld als bedrijfsassistent scheepsbouw de heer J. F. v. Hecke.

REISVERENIGING

De uitslag van de jaarlijkse stemming voor een reisplan is als volgt:

- reisplan 1 — 44 stemmen
- reisplan 2 — 34 stemmen

Reisplan 1 brengt ons via Oisterwijk naar Berg en Dal te Nijmegen. Diner in „Tivoli” te Utrecht.